

huisarts en wetenschap

MAANDBLAD

VAN HET NEDERLANDS HUISARTSEN GENOOTSCHAP

VAN DE REDACTIECOMMISSIE

Fonodidactische Dienst

Zoals het gezin de kleinste en tevens belangrijkste sociaal functionerende eenheid in onze maatschappij is, kan men de huisartsenstudiegroep zien als de kleinste en tevens belangrijkste wetenschappelijk functionerende eenheid in het Nederlands Huisartsen Genootschap. De huisartsenstudiegroep is de groep waarbinnen de huisarts, samen met enkele vakgenoten, de typische problematiek van de huisartsgeneeskunde kan bespreken, waarin hij ertoe komt zelf een onderwerp dat hem interesseert te behandelen, waarin hij zich kan nascholen en waarin zijn isolement tijdelijk wegvalt.

In de loop van de afgelopen tien jaren heeft men zich in het Genootschap voortdurend gerealiseerd dat het ontstaan van huisartsenstudiegroepen binnen de centra van het N.H.G. niet alleen van groot belang is voor de individuele huisarts, maar tevens voor de ontwikkeling van de huisartsgeneeskunde. Niettemin heeft het tot nu toe vrijwel ontbroken aan de mogelijkheden en de „know how” het ontstaan van nieuwe huisartsenstudiegroepen te stimuleren.

Aangezien een van de belangrijkste functies van de huisartsenstudiegroepen de medische nascholing betreft, is het niet verwonderlijk dat de commissie nascholing van het N.H.G. op dit terrein een taak zag. In september 1964 werd door de Commissie Nascholing de subcommissie huisartsen-nascholingsgroepen gevormd, welke tot taak kreeg te trachten bij de huisarts meer dan voordien belangstelling te wekken voor nascholing, waarin hijzelf actief betrokken is en welke in het bijzonder is gericht op de dagelijkse praktijk van de huisarts (zogenoemde nascholing B, *Groen*).

De subcommissie heeft in de afgelopen twee jaren met grote voortvarendheid gewerkt, waarbij onder meer een inventariserend onderzoek inzake de

nascholingsbehoefte — nascholing B — onder alle huisartsen in de provincie Noord-Holland werd ingesteld. Uit dit onderzoek bleek dat slechts drie procent van het totaal aantal huisartsen in deze provincie aan enigerlei vorm van huisartsengroepsbijeenkomsten deelnam, terwijl 35 procent aangaf wel degelijk belangstelling te hebben voor deelneming in een dergelijke groep. De noodzaak van het bevorderen van het ontstaan van nieuwe huisartsenstudiegroepen is hiermede wel overduidelijk aangetoond, waarmede tevens een belangrijke taak van de subcommissie nader is gepreciseerd.

In dezelfde tijd waarin de subcommissie bezig was zich te oriënteren omtrent de wijze van uitvoering van haar taak maakten enige leden van de subcommissie kennis met de in Engeland ontwikkelde Medical Recording Service of Fonodidactische Dienst. Op de band opgenomen voordrachten, veelal geïllustreerd met dia's, staan ter beschikking van huisartsen om in groepsverband te worden besproken. In een elders in dit nummer opgenomen artikel over dit onderwerp kan men zich nader oriënteren over de verschillende mogelijkheden van dit voor ons land nieuwe medium.

Het is duidelijk dat onder meer voor op te richten huisartsenstudiegroepen een dergelijk medium als de Fonodidactische Dienst een zeer nuttig middel is om een vlotte start te verzekeren. Daarnaast zullen de banden stellig een welkome afwisseling bieden aan het traditionele programma van reeds lang bestaande groepen.

Om in de groep een zo hoog mogelijk rendement van dit middel te hebben, zal men er goed aan doen een aantal regels in acht te nemen. Behoudens hetgeen hierover in het artikel van Brou-

wer en Oeberius Kapteyn staat, zei er hier op gewezen dat het voor een vlot verloop in de studiegroep nodig is, dat een van de leden de band van te voren enkele malen heeft gedraaid, zodat hij de inhoud goed kent, waardoor zijn taak als discussieleider zal worden vergemakkelijkt. Daarnaast is het zeker nodig, ten einde een vlotte vertoning te waarborgen, tevoren enige oefening op te doen. Het is derhalve nodig dat in de groep over een bandrecorder en een diaprojector wordt beschikt. Overigens lijkt het waard te overwegen of het aan de groepsleden na afloop ter beschikking stellen van de schriftelijke tekst van de gesproken voordracht is aan te bevelen. Velen zullen het waar-

schijnlijk waarden thuis nog eens een en ander van het gehoorde te kunnen nalezen.

Deze nieuwe activiteit van de Commissie Nascholing, waarvan de praktische uitvoering slechts mogelijk is door een apparaat als ons Nederlands Huisartsen-Instituut, illustreert op fraaie wijze waartoe de symbiose N.H.G.-N.H.I. in staat is. Wij verwachten dat de Fonodidactische Dienst in het op gang brengen van nieuwe huisartsenstudiegroepen en het openen van nieuwe mogelijkheden voor bestaande groepen, een rijk en voorspoedig bestaan tegemoet gaat.

H.

Groen, J. (1958) huisarts en wetenschap 1, 81.

VAN DE CONGRESKOMMISSIE

Lustrumcongres op 18 en 19 november 1966. Thema: De evolutie van de huisartsgeneeskunde in de veranderende maatschappij

Het Nederlands Huisartsen Genootschap zal op 18 en 19 november 1966 in het Congrescentrum R.A.I. te Amsterdam zijn tweede lustrum vieren*. Het N.H.G.-bestuur en de congrescommissie hebben gemeend aan dit lustrum bijzondere aandacht te moeten geven welke in overeenstemming is met de veelzijdigheid van het werk van de huisarts. Het jaarlijks congres zal daartoe deze keer twee dagen in beslag nemen.

Als thema voor dit congres werd gekozen: „De evolutie van de huisartsgeneeskunde in de veranderende maatschappij”. Dit thema zal het „Leit-Motiv” zijn in een symfonie van zeer verschillende voordrachten. Wie het programma vluchtig bekijkt op sprekers en titels van voordrachten zou kunnen opmerken dat de huisarts tussen verscheidene hoogleraren weinig aan het woord lijkt te komen. In werkelijkheid is de huisarts en zijn werk centraal gesteld zoals hij in contact staat en samenwerkt met de vele disciplines — ook de eigen — waaraan hij nu eenmaal als huisarts zijn kunde ontleent en ook in de toekomst zal ontleenen. De kunst ontstaat uit de kunde door ervaring en in wisselwerking met de patiënten, de omgeving en zichzelf. Wij zullen hier nu echter niet op ingaan, maar alleen het programma bespreken.

De voorzitter van het Genootschap zal vrijdagmiddag om twee uur het congres openen. In zijn rede zal hij onder andere een terugblik geven over de geschiedenis van het N.H.G.. Er is zeer veel bereikt in korte tijd en het is goed hier niet geheel aan voorbij te gaan. Hierna zal professor Van Es een deel van zijn plannen voor de ontwikkeling van de huisartsgeneeskunde ontvouwen: de nieuwe moge-

lijkheden in het contact met de universiteiten en de perspectieven voor steun bij het huisartsenwerk door het Nederlands Huisartsen Instituut. Als pars pro toto van de praktische activiteiten van wetenschappelijke aard van huisartsen zal collega Hoevenaars het mazelenonderzoek behandelen. Na de theepauze kunnen de deelnemers luisteren naar professor Scott uit Edinburgh, die over de ontwikkelingen van het huisartsenwerk in Engeland zal spreken.

Vervolgens zullen de Staatssecretaris voor Sociale Zaken en Volksgezondheid en de voorzitter van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunde het congres toespreken. Daarna is er gelegenheid zich te ontspannen tijdens de receptie, die om half acht 's avonds zal worden gevolgd door een lopend buffet, opgeluisterd door muziek en cabaret.

Zaterdagmorgen zullen professor Bastiaans en collega Barneveld onder het motto „Van eenling tot samenwerker” voordrachten houden over de ontwikkeling van het werken in groepsverband door en met huisartsen. Hierna zullen een werker van het eerste uur uit het N.H.G., Dr. Hogerzeil en een technicus, Ir. Roukens over de mogelijkheden van de computer in het huisartsenwerk spreken, waarbij velerlei problemen rond de computer in de geneeskunde van heden en toekomst aan de orde zullen worden gesteld. Als slot van het morgenprogramma zal de benoeming van een lid van verdienste van het Genootschap worden bekend gemaakt en zal de N.H.G.-prijs worden uitgereikt.

Na de lunchpauze zullen de congresbezoekers professor Mertens kunnen beluisteren die zal spreken over de ontwikkelingen van het huisartsen-

* Voor het programma raadplege men pagina 363.